

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Henryk Pietrkowski

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. M.

przeciwko "D.-B." Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe Spółce

z o.o. w D. i in. ,

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną oraz uznanie umowy za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 stycznia 2007 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 lipca 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 18 lipca 2006 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki A. M. od wyroku tego Sądu z dnia 28 marca 2006 r. z uwagi na nieuiszczenie należnej opłaty.

W zażaleniu na powyższe postanowienie A. M. wniosła o uchylenie tego orzeczenia, zarzucając naruszenie art. 72 k.p.c. oraz art. 4 i art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.; dalej: „u.k.s.c.”) przepisy przewidujące pobranie opłaty od pozwu stosuje się również do opłaty od skargi kasacyjnej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Zgodnie zaś z treścią art. 13 u.k.s.c. opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych i środków zaskarżenia wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa art. 130² § 3 k.p.c. Przepis ten stanowi, że sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia.

Przenosząc te rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że przewodniczący wydziału postąpił nieprawidłowo wzywając pełnomocnika powodów do uzupełnienia brakującej opłaty sądowej. Obowiązek uiszczenia tej opłaty przy wniesieniu skargi kasacyjnej wynika wprost z art. 3 ust. 2 pkt 3 i art. 10 u.k.s.c., a skutek jego zaniechania - z art. 130² § 3 k.p.c. Wadliwe działania przewodniczącego wydziału, nie respektujące powyższych unormowań, nie mogą sanować uchybienia obowiązkowi wniesienia opłaty we właściwy sposób, ani uchylać sankcji za to uchybienie.

Skarżąca w zażaleniu nie kwestionowała faktu, iż opłata sądowa uiszczona została przez jej pełnomocnika (adwokata) po wniesieniu skargi kasacyjnej.

Z tych też względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.